BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm007811



Dane szczegółowe

Właściciel:	**michalkoz77**
Kraj:	**Polska**
Okres historyczny:	**II Rzeczpospolita (Polska)**
Znaleziono:	**świętokrzyskie**
Materiał awersu:	**cynk**
Materiał rewersu:	**g.jednorodny**
Wykończenie:	**brak**
Sygnowanie:	**SGM**
Wytwórca:	**SGM**
Średnica:	**24.5 mm**
Typ uszka:	**drut**
Rant:	**●-|-**
Profil:	**(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

- korona [otwarta; 3-pałki]
- orzeł

Przeznaczenie

- wojskowy

Ostatnia aktualizacja: **2016-08-26 23:17**

Opis guzika btrm007811

Polski guzik wojskowy (wzór 1928) - wersja żołnierska
© *buttonarium.eu*

Awers przedstawia orła w koronie otwartej o trzech kwiatonach, z głową zwróconą w swoją prawą stronę, z tzw. przepaską zakończoną rozetami z piór przypominającymi pięcioramienne gwiazdy. Przepaska, zwana również *sztynglami* umieszczona jest w górnej części skrzydeł orła. Na obrzeżu guzika, 2 mm od brzegu, znajduje się wypukła obwódka (1 mm grubości i 1 mm wysokości).

Rewers sygnowany: S. G. M. 1936.

Guzik znaleziono w okolicach miejscowości Bodzentyn w województwie świętokrzyskim.

Przeznaczenie i datowanie
Guzik ten jest określany mianem ***wzór 1928***, gdyż nowy wizerunek godła państwowego, który widnieje na tym guziku, został wprowadzony na mocy: *Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach*[1], *(Dz. U. z 1927 r. Nr 115, poz. 980)* **zaczął obowiązywać od dnia 29 marca 1928 roku.** Nowy wizerunek orła został zaprojektowany przez profesora Zygmunta Kamińskiego[2] i był wzorowany na orle z epoki Stefana Batorego. Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych, opublikowany w Dzienniku Rozkazów Nr 11/1928 z dnia 1 maja 1928 r. poz. 129 - *Godła państwowe w wojsku*[3]. *(Dz. Rozk. M. S. Wojsk. z 1 maja 1928 r., Nr 11, poz. 129)* regulował wszelkie sprawy związane ze zmianą wizerunku godła państwowego, w tym na guzikach mundurowych. Guziki te były przeznaczone dla oficerów i szeregowych. *Guziki mundurowe z orzełkami dotychczasowego rysunku* zezwolono donaszać do dnia 28 marca 1930 roku. Nowe mundury i płaszcze musiały być zaopatrzone już *w guziki z wizerunkiem orła nowego wzoru*. Szczegóły techniczne dotyczące guzików pozostawiono takie, jak to określał Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych opublikowany w Dzienniku Rozkazów Nr 10/1927 z dnia 24 marca 1927 r. poz. 85 - *Guziki mundurowe dla oficerów i szeregowych - uzupełnienie przepisów ubioru polowego wojska*[4]*. (Dz. Rozk. M. S. Wojsk. z 24 marca 1927 r., Nr 10, poz. 85) Guziki (.) wykonane z białego metalu, masywne, o wymiarach: duży guzik o średnicy 22 mm., mały guzik o średnicy 16 mm.* Guziki duże (grubość blachy 1,5 mm) noszone były na piersiach bluzy mundurowej i płaszcza, na rękawach, na dragonach (pas z tyłu płaszcza) i na kieszeniach. Guziki małe (grubość blachy 1,25 mm) noszone były na naramiennikach, na podpince czapki oraz rozcięciu płaszcza oficerskiego.

Źródła

Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska
[1] Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach .
[2] Wikipedia.pl - Zygmunt Kamiński (malarz)
[3] Śląska Biblioteka Cyfrowa - Dziennik Rozkazów, 1928, R. 11, nr 11
[4] Śląska Biblioteka Cyfrowa - Dziennik Rozkazów, 1927, R. 10, nr 10
Boczkowski W., Jaroszyński-Wolfram M., Gładki K. - GUZIKI Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 1999
Kustowski W. - POLSKIE GUZIKI REGULAMINOWE NIEWOJSKOWE od 1918 roku, Kraków 2014
POLSKIE GUZIKI WOJSKOWE w XX wieku, Elbląg 1988
Wikipedia.pl - Godło Rzeczypospolitej Polskiej
Wikipedia.pl - Wojsko Polskie (II RP)

Wytwórca: SGM

S.G.M., czyli Sztancownia Galanterii Metalowej Sp. z o.o., założona w roku 1926 w Warszawie przy ul. Przyokopowej 45, telefon: 269-87, PKO: 16.046, zarejestrowana pod numerem: Warszawa B4796. Właścicielami byli: Wiktor Włodawer i Leon Olszewski. Firma produkowała: guziki, haczyki do ubrań i obuwia, klamerki i zatrzaski metalowe, metalowe wyroby galanteryjne, tłoczone i toczone, okucia do wyrobów skórzanych i płóciennych[1,2,3,4].


Źródła
[1]Rocznik Polskiego Przemysłu i Handlu 1932 - pozycja 1020

Ostatnia aktualizacja: **2014-10-26 22:23**